

Ocenjujemo

Lutkovna predstava

Andrej Predin: Bimberli

Režija: Rok Predin

Lutkovno gledališče Maribor

★★★★★

Fenomen namišljenega prijatelja pri otrocih ima različne razsežnosti. Lahko gre za kratkotrajno fazo, ciklično ponavljanje v obdobjih stiske in z dolgočasnosti ali dolgotrajno fiktivno razmerje, ki ima kdaj – gre sicer za izjemno redke primere – lahko tudi patološke znake. Čeprav številni te pojave še vedno obravnavajo s skepso, nezaupanjem ali celo sankcijami, gre za povsem običajen tip odrasčanja, po nekaterih raziskavah si kar tretjina otrok do sedmega leta starosti omisli namišljenega prijatelja. Nekateri ga ohranjajo kot skrivnost, drugi ga občasno omenijo sorodnikom in prijateljem, tretji zahtevajo, da ga vsi sprejmejo kot povsem realno osebo, kar pomeni, da mora imeti tudi svoj prostor pri mizi in na fotelju v dnevni sobi. V mediatizirani obliki, predvsem v filmskih upodobitvah, se ta fenomen zelo pogosto obravnava kot patološki odklon ob normalnega razvoja. Neredko dobi tako otrok kot njegov fiktivni spremljevalec karakteristike radikalne zmedenosti, nedružabnosti, neprilagojenosti, odtujenosti, asocialnosti in umika v distanciran domišljjski svet, negativna podoba se lahko stopnjuje vse do demoniziranja obeh likov. Čeprav

so takšne interpretacije seveda povsem depasirane, lahko ob današnji prevladi pop kulture nesorazmerno močno vplivajo tako na starše kot otroke, če nič drugega, so lahko reakcije povsem zgrešene, kar lahko pusti nezanemarljive posledice pri psihološkem razvoju otroka. Otroška lutkovna predstava *Bimberli* v Lutkovnem gledališču Maribor s takšnimi dilemami opravi na domisel in duhovit način. Avtor besedila in dramatičar Andrej Predin ter režiser in avtor likovne podobe Rok Predin izhajata iz stališča, da je namišljeni prijatelj, tukaj na splošno poimenovan bunko, eksplicitno pa Bimberli, nekaj običajnega oziroma kar obvezni otroški spremljevalec. Kar je pač povsem v skladu s strokovnimi standardi, številni otroci si v tako imenovanem nestrukturiranem času, ko so prepuščeni samim sebi, omislijo svojega. In se, ko napoči čas ali pa, kot v predstavi, ko poštar(ka) prinese sporočilo, prej ali slej od njega tudi poslovijo in ga pospremi na tako imenovani Otok spominov. Takšen pristop še poudari ugotovitve psihologov, da namišljeni prijatelj ni samo fiktivni tovariš osamljenih otrok, temveč je vir ustvarjalnosti in sproščanja domišljije ter celo svojevrstne socializacije. Nekateri izsledki namreč kažejo, da otroci na takšen način lažje premagujejo strah, sram in negotovost, si utrjujejo samozavest in so bolj uspešni pri navezovanju stikov z

vrstniki kot otroci, ki si takšnega prijatelja ne morejo ali ne znajo omisliti. Poleg tega predstava male gledalce – priporočena starostna skupina 3+ se sicer zdi postavljena nekoliko prenizko – pomirja in jih na prijazen način opominja, da nenavadni stvori, ki jih morda kdaj vidijo oziroma si domišljajo, da jih vidijo, ali jih predvsem slutijo v omari ali pod posteljo, niso nič kaj nevarni in zlobni. Vizualna podoba je zasnovana logično in preprosto, scenografsko prevladujejo čiste linije in tople barve, v uvodu in ob zaključku je tudi nekaj videoprojekcij, vendar so te zgolj zasilni pripomoček pri predstavitvi palete bunkov, medtem ko je projekt zastavljen skoraj povsem analogno, kar je prav tako dobrodošlo. Predimenzionirani Bimberli pooseblja dobrodušnost in nerodnost namišljenega otroškega tovariša, novi član igralskega ansambla mariborskega lutkovnega gledališča Gregor Prah pa z njim suvereno manevrira po odru. Tudi drugi protagonisti so obenem izjemno suvereni in sugestivni v podajanju svojih likov, še zlasti Metka Jurc in Miha Bezeljak pa sta vrhunska tudi pri izvajanju songov, ki jih je uglasbil Sebastijan Duh. Predstava *Bimberli* na topel in komičen način obravnava temo, ki je še vedno za marsikoga nedoumljiva ali celo predmet predsodkov, ob njej pa se je mogoče ne glede na razčlenbo tematike in analizo zgodbe tudi solidno zabavati.

PETER RAK

Avtor dramatičar Andrej Predin in režiser Rok Predin izhajata iz stališča, da je namišljeni prijatelj nekaj povsem običajnega oziroma kar obvezni otroški spremljevalec. FOTO BOŠTJAN LAH/LGM